

Čís. 8635.

Tuzemské jmění lze vydati ve smyslu § 67 úp. řádu do ciziny teprve, byla-li uspokojena vylučovací a oddělná práva, nabytá dříve, než došla žádost cizozemského úřadu na tuzemský soud o vydání tuzemského jmění. Obmezení toto platí i pro vylučovací a oddělná práva, jichž bylo nabyto na zdejším úpadcově jmění v posledních šedesáti dnech před zahájením úpadkového řízení v cizině anebo dokonce za jeho trvání.

(Rozh. ze dne 18. ledna 1929, R II 414/28.)

V exekuční věci Marie S-ové proti Kurtu D-ovi, o jehož jmění byl v Německu zahájen úpadek, navrhla vymáhající věřitelka, by jí byla vydána vkladní knížka složená poddlužníkem na soudě. Soud první stolice návrhu vyhověl, maje za to, že vzhledem k § 67 konk. ř. lze nabytí oddělných práv na úpadcově jmění až do doby, kdy dojde na tuzemský soud žádost cizozemského úřadu o vydání jmění, kterážto žádost však dosud nedošla. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a poukázal vymáhající věřitelku na pořad práva. Důvody: Správce dlužníkovy úpadkové podstaty ohražuje se v rekursu proti vydání vkladní knížky vymáhající věřitelce. O odporujících si nárocích správce úpadkové podstaty a vymáhající věřitelky nelze však rozhodovati v řízení nesporném. Bude řešiti důležitou otázku, zda předpis § 67 konk. ř. znamená, že až do dojití žádosti cizozemského správce úpadkové podstaty tuzemští věřitelé nejen mohou uplatniti již založená oddělná práva, nýbrž přes ustanovení § 10 konk. ř. až do onoho okamžiku vésti exekuci na tuzemské jmění podstaty. Rovněž bude třeba řešiti otázku, zda se vyhláška ministerstva spravedlnosti o vzájemnosti s Německou říší ve Věstníku čís. 3 z roku 1924 str. 59 vztahuje také na případ, o němž tu jde. Bylo proto navrhopatelku poukázati na pořad práva.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Z ustanovení § 67 úp. ř. vyplývá, že úpadkové řízení, které bylo zahájeno v cizině, nemá ve zdejším státním území zásadně účinku, že však za jistých předpokladů lze vydati cizímu úřadu movité jmění úpadcovo. Důsledkem toho mohou na zdejším jmění býti platně získána obligační a věcná práva i na dále jak dlužníkem, tak i jinými osobami, na př. práva zadržovací nebo zástavní, ať již se zakládají na smlouvě, na posledním pořizení, na zákoně neb na soudcovském výroku, že důsledkem toho v těchže mezích je také komukoli volno, by i po zahájení úpadkového řízení svá práva žalobou uplatňoval, a že nezanikají ani práva na vyloučení a na oddělení nabytá na úpadcově jmění ve zdejším státním území v posledních 60 dnech před zahájením úpadkového řízení. Ovšem jest

z pravidla, že úpadkové řízení, které bylo zahájeno v cizině, nemá ve zdejší státní území zásadně účinku, kromě jiného řečená výjimka, že movité jmění úpadcovu, pokud jest ve zdejší státě, jest vydati cizímu úřadu, požádá-li o to. Avšak podle poslední věty § 67 (1) úp. ř. smí se tak státi teprve, když byla uspokojena práva na vyloučení a na oddělení nabytá dříve, než žádost došla. Obmezení to platí pro všechna podle zdejšího práva platně nabytá práva na vyloučení a na oddělení, tedy podle toho, co řečeno, i pro ta, která byla na zdejší jmění úpadcově nabyta v posledních šedesáti dnech před zahájením úpadkového řízení v cizině nebo byla dokonce nabyta teprve za jeho trvání, ovšem jen do doby, než došla žádost cizího úřadu o vydání zdejšího jmění. Jen jmění, které po uspokojení i těchto práv ještě zbylo, lze pak cizímu úřadu vydati a tu teprve jde o další předpoklad, že cizí stát zachovává vzájemnost, o čemž v pochybnostech nutno u ministerstva vyžádati závazné prohlášení. V souzeném případě nabyta vymáhající strana práva na oddělené uspokojení usneseními ze dne 1. června a 16. června 1928, o zabavení a o přikázání nároku na vydání kontokorentní knížky spořitelního a záloženského spolku, znějící na 7.000 Kč, do té doby žádost o vydání tohoto jmění vůbec nedošla, nemůže proto býti překážkou, by stěžovatelčino právo na oddělení nebylo uspokojeno. Z podání řečeného spolku, jímž jeho kontokorentní knížka byla podle § 1425 obč. zák. složena na soudě, vyplývá, že byla složena jen pro odporující si nároky stěžovatelky a cizího správce úpadkové podstaty dlužníkovy. Nárok tohoto není podle právě doličeného právního názoru po právu. Není proto překážky, by kontokorentní knížka (její cena) nebyla vydána stěžovatelce, jež podle exekučních usnesení má na její vydání vykonatelný nárok. Bylo proto obnoviti usnesení prvního soudu, jí vyhověvšího. Odkázati stěžovatelku na pořad práva nebylo odůvodněno také proto, že jde jen o otázky právní, které lze rozřešiti i v mimosporném řízení. K otázce vzájemnosti, nadhozené rekursním soudem, netřeba tu vůbec přihlížeti, proto že by mohla přijíti na přetřes teprve, kdyby šlo o vydání jmění zbývajícího po uspokojení práv na vyloučení neb na oddělení nabytých dříve, než došla žádost, ale nikoli za nynějšího stavu věci.

Čís. 8636.

Pozemková reforma.

Pumpovací zařízení může býti součástí meliorace ve smyslu § 43 (2) náhr. zák.

Animální hnojení nelze vůbec čítati mezi náklady na docílení budoucí úrody ve smyslu § 11 vl. nař. ze dne 21. ledna 1921, čís. 53 sb. z. a n. Pokud lze za animální hnojení přiznati zvýšení přejímací ceny.

Hluboká orba, již vyžaduje půda, náleží k řádnému hospodaření a nelze ji považovati za melioraci ve smyslu § 43 (2) a § 43 a) náhr. zák. Pachtýř může se domáhati náhrady za hlubokou orbu jedině podle § 11 nařízení ze dne 21. ledna 1921, čís. 53 sb. z. a n.